

2 K miesięcznie
z odsyła.

Zagranicą miesięcznie 2 M. 30 f.
3 fr. 50 ctm., 2½ szyl. 70 cm. amer.
Tygodniowo w Krakowie 40 h,
z dostawą do domu 46 h.

Cena numeru 6h
wieczornego

Oba wydania razem 10 h
w mieście i na prowincyi.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi dwa razy dziennie: rano i wieczór.

WYDANIE WIECZORNE.

Redakcja i Administracja
Kraków, Dunajewskiego 5.
Reklamacje otwarte są wolne od
opłaty pocztowej. — Redakcja
rękopisów nie zwraca i bezimien-
nych listów nie uwzględnia.
Konto czekowe Nr. 34.095.

Dział inseratowy:
ul. Gołębia L. 2, I. p.
Telef. Nr. 1354. Konto czek. 910.
Ceny ogłoszeń: Za miejsce wiersza
petitem 24 h. Za miejsce wiersza
petitem w nadesłanem 60 h.

Włosi w Albanii.

Komunikat austriacki.

Urzędowo donoszą 23 grudnia:

Wiedeń, 23 grudnia.

Spokój na rosyjskim froncie.

Żadnych szczególnych wydarzeń.

Z frontu włoskiego.

Ogólne położenie jest niezmienione.

W Jodykaryi przyszło także wczoraj do gwałtowniejszych walk działowych. Na froncie Pobrzeża odrzucono atak włoskiego batalionu na Podgórze.

Walki w Czarnogórze.

W okolicy Topcy wśród skał północnego brzegu Tary, ukrywający się mniejszy oddział czarnogórski został po krótkiej walce wzięty do niewoli. Zresztą nic nowego.

Zastępca szefa sztabu generalnego *von Hoefler*, marszałek polny porucznik.

Dymisya gen. Ruzskiego.

Berlin, 23 grudnia.

W „Berliner Tageblatt” omawia major Moraht dymisję gen. Ruzskiego, który jeszcze przed kilku miesiącami był nadzieją armii rosyjskiej. Na razie nie można stwierdzić z całą pewnością, jakie były powody dymisji komendanta armii Dżwiny. Zdaje się przyczyną dymisji była różnica zdań między nim a szefem sztabu gen. Aleksiejewem. W ostatnich czasach w prasie rosyjskiej znaleźć można było bezstronne poglądy gen. Ruzskiego na armię niemiecką. Nie jest zatem rzeczą wykluczoną, że poglądy jego uważano za pesymizm, niedozwolony w armii rosyjskiej.

Gen. Ruzkij odznaczył się jako dowódca pod Lwowem; miał jednak trzy razy więcej wojska, niż jego przeciwnik. Ta szalona przewaga nie dałaby się jednak tak odczuć, gdyby nie doskonałe kierownictwo Ruzskiego, szczególnie zaś jego szybkość decyzji. Później przeniono go do Królestwa, gdzie miał być przeciwnikiem Hindenburga. Został tam jednak pokonany. Fakt ten nie pozostał także bez wpływu na jego dymisję. Pojechał ostatnio do Petersburga wygłaszając zdania przeciw prowadzeniu wojny bez końca.

Zawarcie umowy z Rumunią o zakupno zboża.

Wiedeń, 23 grudnia.

(BK). Między niemiecką, austriacką i węgierską centralą zbożową z jednej strony a rumuńską komisją dla sprzedaży zboża z drugiej zawartą została umowa, na podstawie której Rumunia sprzedała narazie tym państwom 50 tysięcy wagonów rozmaitych cerealiów i roślin strączkowych. Po dostarczeniu tego zamówienia, przewidziano w umowie dostawę dalszych 50 tysięcy wagonów.

Równocześnie zezwolił rząd rumuński na wywóz zakupionego przedtem zboża i roślin strączkowych, które dotąd leżały w składach rumuńskich.

Z parlamentu angielskiego.

Londyn, 23 grudnia.

(BK). Przy motywowaniu przedłożenia o powiększeniu armii o jeden milion ludzi oświad-

czył Asquith, że armia na rozmaitych terenach wojny wynosi przeszło jeden i ćwierć miliona ludzi. Straty są bardzo wielkie, a rekrutacja służy w pierwszej linii do dopełnienia. Potrzebujemy o wiele więcej ludzi, aby uzupełnić nowe formacje i wzmacnić ogólne siły zbrojne. Potrzebujemy wszystkich mężczyzn w wieku zdolnym do wojska, którzy ze względów gospodarczych nie są gdzieś indziej nieodzowni.

Odwrot z Gallipoli odbył się w myśl opinii doradców wojskowych i dla spraw morskich. Rząd aprobował odwrot tylko niechętnie.

Redmond oświadczył, że partya nacjonalistyczna sprzeciwia się stanowczo formie obowiązkowej służby wojskowej.

Holt (liberalny) podniósł, że głównym zadaniem Anglii jest popieranie sprzymierzonych finansowo i amunicją. Musi się sprzymierzonym pozostawić dostarczenie żołnierzy.

Carson oświadczył, że przedsięwzięcie w Gallipoli stanowi wielkie rozczarowanie. Rząd popełnił ogromny błąd, że od sierpnia nie mógł powziąć żadnej decyzji, mimo że straty czasami dziennie wskutek słabości po tysiąc ludzi wynosiły. Nacjonalista Dillon oświadczył, że Irlandya nie ścierpi obowiązkowej służby wojskowej.

Z Rosyi.

Zwołanie Dumy.

Sztokholm, 23 grudnia.

O terminie zwołania Dumy na razie nie można nic pewnego podać. W każdym razie nieprawdą jest, jakoby Duma miała się zebrać 28 grudnia st. st. Niema takiego ukazu carskiego.

Również niewiadomo, kiedy zbierze się sejm finlandzki. O tem rozstrzygnie rada ministeryalna, w której weźmie udział generał-gubernator Finlandyi Seyn i jego pomocnik.

Komiczne nominacje.

Sztokholm, 23 grudnia.

Ostatni rosyjski dziennik rozporządzeń przynosi nominacje na rozmaitych dygnitarzy politycznych w następujących miejscowościach: Kalisz, Łódź, Sosnowiec, Lublin, Brześć Litewski, Windawa, Mitawa i Libawa. Koszta, spowodowane tą nominacją, wynoszą 129 tysięcy rubli rocznie.

Rozruchy robotnicze — powodem przerwy w ruchu telegraficznym.

Kolonia, 23 grudnia.

„Köln. Ztg” donosi, że powodem zagadkowego przerwania ruchu telegraficznego Rosyi ze Szwecją, były rozruchy robotnicze.

Niepowodzenia pożyczki rosyjskiej.

Kopenhaga, 23 grudnia.

Jak donoszą dzienniki rosyjskie, termin subskrypcji pożyczki rosyjskiej przedłużono do 1 stycznia 1916, ponieważ zbyt małe sumy subskrybowano na pożyczkę.

Odsunięcie Kriwoszeina.

Sztokholm, 23 grudnia.

Były minister rolnictwa Kriwoszein (który był w gabinecie „postępowcem” — *Red.*) został zamianowany pełnomocnikiem rosyjskiego „Czerwonego krzyża” na froncie południowo-zachodnim.

Drożyzna w Rosyi a korupcja.

Sztokholm, 23 grudnia.

Na łamach „Russk. Słowo” nie szczędzi znany publicysta, Niemirowicz Danczenko, nagany t. zw. organizatorom tyłów, nawołującym do uruchomienia przemysłu, aby własne jedynie wyciągnąć korzyści. „U nas urodzaj tegoroczny dał zbiory większe od poprzednich, mimo to ceny na wszystkich wyśrubowała ta podła banda. Głodni ludzie tracą wiarę w swą ojczyznę i jej siły tylko dlatego, że po jej poszarpanem ciele spacerują i tuczą się — owe pasożyty”. Danczenko domaga się ze strony rządu najsurowszych represyj względem „gospodarzy zarbowanych milionów”. Dalej pisze: „Banki, aferyści na miejscu zagarniają miliony pudów ładunków i przechowują u siebie; niech zapanuje, powiadają, głód prawdziwy, a wtedy zapłacą nam tyle, ile zażądamy”.

P. P. S. w Warszawie.

Do „Łódzianina” piszą z Warszawy:

Robota nasza wre w Warszawie — towarzysze chcą sobie powetować ten ostatni męczący rok panowania moskiewskiego, a rozumiejąc, że w organizacji siła, garną się tłumnie pod nasz sztandar.

W ostatnich czasach daje się zauważyć wielkie ożywienie na dzielnicach. Komitety dzielnicowe (zwłaszcza Jerozolima, Praga, Wola) zbierają się regularnie. Prowadzone są koła robotnicze; od czasu do czasu urządzamy odczyty. Szczególną uwagę towarzysze nasi zwracają na zakładanie kuchni robotniczych. Wobec sytuacji ekonomicznej, wobec braku pracy i ogólnej stagnacji dla mas robotniczych — kwestya kuchni staje się żywotną. Krom tego kuchnie robotnicze mogą mieć inne jeszcze znaczenie.

Puszczenie w ruch fabryk nie dojdzie do skutku, choćby z braku zamówień i braku surowca. Przedstawiciele robotników w Komitecie Obywatelskim starają się obecnie o wysłanie delegata do Niemiec, który porozumiałby się ze związkami zawodowymi tamtejszemi, w celu opracowania wzorowego kontraktu i zapewnienia robotnikom wyjeżdżającym na roboty do Prus opiekę i możność powrotu.

W dniu Zadusznym na wezwanie naszej partii odbyły się manifestacje na Woli i Powązkach: pierwsza cicho złożeniem wieńców uczciła pamięć tych, którzy dawno za Niepodległość życie swe oddali, druga z mowami i ze śpiewami.

Zwycięskie walki Turków.

Konstantynopol, 23 grudnia.

(BK). Główna kwatery turecka donosi: Koło Kut el Amara zatopiliśmy dwa nieprzyjacielskie monitory i spowodowaliśmy na trzecim eksplozję celnym strzałem działowym. Na całym froncie północnym zbliżyliśmy się do przeszkód z drutu ufortyfikowanej pozycji nieprzyjacielskiej.

Na froncie dardaneelskim od czasu do czasu ogień artylerii, walki bombami i torpedami powietrznymi. Nasze baterie nadbrzeżne po stronie małaazyatyckiej ostrzeliwały skutecznie zatokę Morto i miejsce lądowania Keteburnu, przy czym zatopiły dwie szalupy i jedną barkę z amunicją, oraz trafiły łódź frachtową.

W jednym tylko z odcinków, z których wyrzucono nieprzyjaciela, znaleźliśmy środki żywności wszelkiego rodzaju, milion worków, napełnionych piaskiem, tysiąc namiotów, koce wełniane, nosze dla sanitariuszów, puszki konserw, jedną haubicę i mnóstwo amunicji do haubic.

Misja generała Pau.

Sztokholm, 23 grudnia.

Generał Pau udał się w ważnej misji do Petersburga. Już podczas ostatniego swego pobytu w Petersburgu, starał się gen. Pau, by rosyjskie sfery wojskowe zgodziły się na stały jego pobyt w Petersburgu. Sprzeciwił się temu w. ks. Mikołaj nie chcąc mieć nad sobą stałej kontroli francuskiej. Gen. Pau zaproponował carowi zaatakowanie Rumunii, jeżeliby ona nie chciała się przyłączyć do czwórsojuszu. Jednak car nie zgodził się na ten plan.

Obecna jego misja będzie, zdaje się, szczególniejsza, i gen. Pau pozostanie aż do końca wojny w Rosji, jako reprezentant francuskiego kierownictwa armii. Ma on zostać doradcą rządu rosyjskiego w sprawach polityki bałkańskiej, i być może, przygotować także plan wielkiej ofensywy na froncie północno-zachodnim.

Intrygi rosyjskie w Persyi.

Konstantynopol, 23 grudnia.

Dziennik „Sadai Islam“ donosi, że w budynku konsula generalnego w Bagdadzie, który obecnie zamieniono na szpital, znaleziono tajną korespondencję rosyjskiego konsula generalnego z kilku Persami, z której wynika, że konsul rosyjski namawiał Persów do wywołania powstania w Persyi.

Zamknięcie Egiptu.

Amsterdam, 23 grudnia.

Prasa angielska donosi (oficyalnie), że kobiety nie mogą otrzymać paszportów do Egiptu. Te kobiety, które już nawet otrzymały paszporty, ostrzega prasa przed wyjazdem, albowiem władze egipskie mogą zakazać wylądowania.

Bałkański kocioł.

„Twierdza Saloniki“.

Berlin, 23 grudnia.

„Nat. Ztg“ donosi z Petersburga, że Saloniki mają wygląd twierdzy. Ludność ucieka z miasta; w porcie ogromny ruch, szczególnie wojskowy. Organizacja portu jeszcze niedokonana z powodu trudności, stawianych przez władze greckie.

W mieście panuje brak żywności. Wskutek masowego napływu tułaczy serbskich **wybuchły w Salonikach epidemie**. Zwalczanie tych chorób jest w danych warunkach bardzo utrudnione.

Czwórsojusz sądzi, że usunięcie wojsk greckich było dla niego bardzo dogodne, albowiem naprężenie między wojskami greckimi a anglo-francuskimi z dnia na dzień wzrastało.

Ludność i prasa salonicka odnosi się do wojsk angielsko-francuskich naogół nieprzychylnie.

Położenie w okolicy Dolran.

Lugano, 23 grudnia.

Wedle doniesienia z Aten, dworzec w Dolran obsadziła półkompania wojska greckiego.

Front bułgarsko-niemiecki i czwórsojuszu rozdziela przestrzeń 30 kilometrów.

Włosi w Albanii.

Berlin, 23 grudnia.

„Nat. Ztg“ donosi na podstawie doniesień prasy rosyjskiej, że Włosi wysłali dotąd przez

Valonę 15 tysięcy piechoty i nieco artylerii, jednak niezbyt w wielkiej ilości. W najbliższej przyszłości mają być wysłane dalsze wojska. **Valonę fortyfikują Włosi** i w tym celu wysłano z Włoch wielu inżynierów i robotników. **Ciężką artylerię** mają wysłać do Albanii Anglicy. Wogóle zamierzają wysłać Włosi do Albanii 50 tysięcy wojska.

Wszystkim transportom wojskowym mają towarzyszyć okręty wojenne.

Na wybrzeżu albańskim urządzili Włosi specjalne obozy, gdzie gromadzą niedobitków wojska serbskiego i czarnogórskiego.

Albańczycy zachowują się na ogół wobec Włochów nieprzyjaźnie. **Essad pasza** uciekł do okolic zajętych przez Włochów, ścigany przez Mirydytów.

Cel wyprawy albańskiej.

Lugano, 23 grudnia.

Prasa włoska tłumaczy cel polityczny wyprawy włoskiej obawą przed usadowieniem się państw centralnych w Albanii. Albania ma być częściowo wynagrodzeniem Włoch, które Włochy zastrzegły sobie jako stację flotową na wschodnim wybrzeżu Adryatyku. Albania ma zostać samodzielnym państwem z księciem włoskim na czele i pozostawać pod opieką państw czwórporozumienia.

Również i Czarnogóra otrzymała pewne nieznaczne koncesje w północnej Albanii.

Losy jeńców austro-węgierskich w Serbii.

Lugano, 23 grudnia.

„Gazeta di Venezia“ ogłasza dłuższy list z Albanii o ciężkim położeniu 20 tysięcy jeńców austro-węgierskich, między którymi znajduje się 400 oficerów. Jeńcy ci pod strażą wojskową przebyli piechotą drogę ze Słonecznej Serbii do Valony. Obecnie zostaną przewiezieni do Włoch.

Gdzie są jeńcy austriacy?

Budapeszt, 23 grudnia.

(BK) Prezydent węgierskiego komitetu opieki nad jeńcami wojennymi Daranyi zwrócił się telegraficznie z zapytaniem do księżnej Ypsylanti w Atenach, gdzie znajdują się uprowadzeni przez Serbów austro-węgierscy jeńcy. Księżna odpowiedziała, że otrzymała wiadomość, iż 20.000 jeńców austro-węgierskich przybyło do Elbassanu i Tirany (w Albanii). Dalej doniosła księżna, że ateński komitet opieki nad jeńcami zwrócił się telegraficznie o wiadomości co do losu jeńców austro-węgierskich i bezwzględnie po otrzymaniu odpowiedzi zawiadomi o rezultacie węgierski urząd opieki nad jeńcami.

Kronika wojenna.

(BK). Generał Haig objął komendę nad wojskami angielskimi w Francji i Flandryi. Następca jego na stanowisku komendanta pierwszej armii będzie generał Monro. Stanowisko dotychczasowe generała Monro obejmie szef generalnego sztabu państwowego generał-leutnant Archibald Murray.

Z parlamentu angielskiego. Asquith oświadczył w Izbie niższej, że gabinet nie potrafi ukończyć przed odroczeniem Izby narad nad wynikiem rekrutacji lorda Derbygo i dlatego nie może dać w Izbie oświadczenia w tej mierze.

Minister Chamberlain oświadczył, że straty podczas odwrotu do Kut el Amara wynosiły do dnia 18 grudnia 1127 żołnierzy, w tem 200 zabitych.

Po klęsce angielskiej na Gallipoli.

„Frankfurter Zeitung“, omawiając ostatnie wydarzenia gallipolskie, podkreśla, jak bardzo ponizające były one dla Anglii.

Akcyę gallipolską wszczęto, jako działanie, wymierzone przeciwko Konstantynopoli.

Tymczasem Anglicy (bo udział Francji był tu drugorzędny) mogli wogóle utrzymać się tylko na skrawkach pobraża. Co więcej, dział się to mogło tylko dopóty, dopóki Turcy, odcięci od dowozu amunicji, nie byli w stanie rozwinąć całej swej energii. Z chwilą, gdy szanse na punkcie materyałów wojennych się wyrównały — już musieli Anglicy ze wschodnich skrawków Gallipoli uciekać.

Przy równych szansach artyleryjskich — doświadczenia — odbyła się dosłownie „próba ognia“ obu wojsk — i Turcy wyszli z niej jako zwycięzcy.

Dalej podnosi „Frankf. Ztg.“, jak ta nowa wieść o cofaniu się Anglików z Gallipoli, bezpośrednio goniąca za wieścią o ich klęsce me-zopotamskiej, oddziała na muzułmanów Wschodu, jak w ich oczach podkopie zachcianą już powagę Anglii, jak utwierdzi w nich przeświadczenie o sile Turcji, przodownicy świata mahometańskiego.

Ale fakty te odbijają się żywo i na europejskim pobliżu... Oto Grecy np. odczuwają to nalezycie, iż dzięki roztropnej polityce królewskiej nie zostali, jak tego chciał Venizelos, wciągnięci do awanturniczej wyprawy, kończącej się tak żałośnie.

Ta myśl tem wyraziściej im się narzuci, o ile zdziesiątkowane na Gallipoli wojska angielskie przewiezione zostaną do Salonik, ażeby tam wzmocnić ową, że się tak wyrazimy, cytadelę angielską, prawem kaduka ugruntowaną na greckiej ziemi.

Na nastroj w Grecji to zadziała!

KRONIKA.

Świąteczny numer „Naprzodu“ (w objętości znacznie powiększonej) wyjdzie jutro rano w zwykłej porze. Zaś wieczornego dodatku w dniu jutrzejszym wcale nie będzie.

Otwarcie galerii polskich malarzy współczesnych w Muzeum Narodowym. Dzisiaj w południe o godzinie 12 odbyło się uroczyste otwarcie Galerii polskich malarzy współczesnych urządzonej w Muzeum Narodowym w Sukiennicach.

Na uroczystość tę przybyli wiceprezydenci miasta dr Bandrowski, prof. dr Zoll, Maryewski i prof. dr Nowak, szereg radców miejskich, reprezentanci kół naukowych i artystycznych miasta. Ze sfer wojskowych byli obecni komendant twierdzy eksc. Kuk z małżonką, gen. Nastupil, pułkownik Bauman i w. i.

Otwarcie poprzedziło przemówienie wiceprezydenta miasta dra Nowaka, który podniósł znaczenie otwarcia Galerii dla sztuki polskiej. Prof. Nowak powitał również w języku niemieckim reprezentantów wojskowości i następnie otworzył Galeryę.

Nowa galeria obejmuje obrazy i rzeźby od połowy XIX. wieku, wszystkie inne zabytki przeniesiono na Wawel. W pierwszej sali wejściowej mieści się niedawno nabyty przez dyrekcję Muzeum obraz Matejki „Pieśń“. W pierwszej sali na prawo umieszczono obrazy Pruszkowskiego, w drugiej zaś znajdują się, jak dawniej, „Hołd Pruski“ Matejki i „Czwórka“ Chelmońskiego. W pierwszej sali na lewo jest obecnie „Kościuszkę pod Racławicami“ i „Śmierć Ellenai“ Malczewskiego, dalej zaś w osobnej salce umieszczono „Pochodnie Nerona“ Siemiradzkiego.

Dyrekcja Muzeum będzie nabywać w miarę możliwości dzieła współczesnych artystów polskich i umieszczać je (z braku miejsca) na pewien przeciąg czasu w miejsce dotychczas wiszących. Wydano też już nowy katalog Galerii Współczesnej Muzeum Narodowego.

Karty chlebowe. Z powodu świąt Bożego Narodzenia rozdawnictwo kart chlebowych na tydzień następny t. j. od 26 grudnia 1915 do 1 stycznia 1916 rozpoczęło się już dzisiaj, i jutro w południe będzie skończone.

Z powodu silnych mrozów, panujących w ostatnich dniach w całej prawie Galicyi, pociągi do Krakowa przybędą ze znacznym opóźnieniem. Pociągi od strony Lwowa spóźniają się o 4—5 godzin, a od strony Wiednia o 1—2 godzin.

Sprzedaż jaj w sklepach mleczarni miejskiej odbywa się w dalszym ciągu. Dziś otrzymał magistrat nowy transport jaj, a mianowicie 20 skrzyń, zawierających 30.000 sztuk jaj. Mimo jednak, iż jaja te są zupełnie świeże i sprzedawane są po stosunkowo niskiej cenie (22 halerze sztuka), zakup na jaja zmniejszył się w ostatnich dniach. Leży w interesie publiczności, aby kupowała zamiast drogiej i niejednokrotnie nieświeżych jaj na targu, jaja miejskie.

Mięso wołowe. Magistrat ogłasza nową taryfę maksymalnych cen mięsa wołowego III-ciej jakości sprzedawanego na placach publicznych. Ceny te obowiązują od dnia 24 b. m. i są następujące: a) krzyżówka, zrazówka, rozbef, rozbratel, legawka, lejsztuk i plecówka (zamiast 3 kor.) za 1 klg. 2 kor. 88 hal., b) krzyżówka, zrazówka bez dokładki (zamiast 3 kor. 60 hal.) za 1 klg. 3 kor. 48 hal., c) szponder górna sztuka i mostek (zamiast 2 kor. 40 hal.) za 1 klg. 2 kor. 32 hal.